Euroopa Parlament
2014-2019

Istungidokument

B8-0149/2016 }
B8-0154/2016 }
B8-0157/2016 }
B8-0159/2016 }
B8-0161/2016 }
B8-0162/2016 } RC1

3.2.2016

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 123 lõigetele 2 ja 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:
Verts/ALE (B8-0149/2016)
ECR (B8-0154/2016)
ALDE (B8-0157/2016)
S&D (B8-0159/2016)
PPE (B8-0161/2016)
EFDD (B8-0162/2016)

usuvähemuste süstemaatilise massilise tapmise kohta nn ISISe/Daeshi poolt
(2016/2529(RSP))

Lars Adaktusson, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Andrej Plenković, Antonio Tajani, Michael Gahler, Mariya Gabriel, David McAllister, Michèle Alliot-Marie, Esther de Lange, Kinga Gál, Tunne Kelam, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lorenzo Cesa, Roberta Metsola, Davor Ivo Stier, Therese Comodini Cachia, Barbara Matera, Milan Zver, Marijana Petir, Anna Záborská, Philippe Juvin, Andrey Kovatchev
fraktsiooni PPE nimel
Knut Fleckenstein, Josef Weidenholzer, Richard Howitt, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija

Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Silvia Costa, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Neena Gill, Michela Giuffrida, Ana Gomes, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu, Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Patrizia Toia, István Ujhelyi, Elena Valenciano, Nicola Caputo
fraktsiooni S&D nimel
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch
fraktsiooni ECR nimel
Javier Nart, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber
fraktsiooni ALDE nimel
Bodil Valero
fraktsiooni Verts/ALE nimel
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
fraktsiooni EFDD nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon usuvähemuste süstemaatilise massilise tapmise kohta nn ISISe/Daeshi poolt
(2016/2529(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone – 27. veebruari 2014. aasta resolutsiooni olukorra kohta Iraagis[1], 18. septembri 2014. aasta resolutsiooni olukorra kohta Iraagis ja Süürias ning rühmituse Islamiriik (IS) pealetungi, sealhulgas vähemuste tagakiusamise kohta[2], eelkõige selle punkti 4, ning 27. novembri 2014. aasta resolutsiooni naiste röövimise ja väärkohtlemise kohta Iraagis[3]; 12. veebruari 2015. aasta resolutsiooni humanitaarkriisi kohta Iraagis ja Süürias, eelkõige seoses rühmitusega Islamiriik (IS)[4], eriti selle punkti 27, 12. märtsi 2015. aasta resolutsiooni hiljutiste ISISe/Daeshi rünnakute ja inimröövide kohta Lähis-Idas, eelkõige assüürlaste vastu[5], eriti selle punkti 2, 12. märtsi 2015. aasta resolutsiooni aastaaruande kohta inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas 2013. aastal ja Euroopa Liidu poliitika kohta selles valdkonnas[6], eriti selle punkte 129 ja 211, 12. märtsi 2015. aasta resolutsiooni ELi prioriteetide kohta ÜRO Inimõiguste Nõukogu 2015. aasta istungjärguks[7], eriti selle punkte 66 ja 67, 30. aprilli 2015. aasta resolutsiooni kristlaste tagakiusamise kohta kogu maailmas seoses üliõpilaste tapmisega Keenias terrorirühmituse Al-Shabaab poolt[8], eriti selle punkti 10, ning 30. aprilli 2015. aasta resolutsiooni kultuurimälestiste hävitamise kohta ISISe/Daeshi poolt[9],

– võttes arvesse oma 18. aprilli 2013. aasta soovitust nõukogule ÜRO kaitsekohustuse põhimõtte kohta[10],

– võttes arvesse nõukogu 16. märtsi 2015. aasta järeldusi ELi piirkondliku strateegia kohta Süürias ja Iraagis ning ISILi/Daeshi ohu kohta, 20. oktoobri 2014. aasta järeldusi ISILi/Daeshi kriisi kohta Süürias ja Iraagis, 30. augusti 2014. aasta järeldusi Iraagi ja Süüria kohta, 14. aprilli 2014. aasta ja 12. oktoobri 2015. aasta järeldusi Süüria kohta ning 15. augusti 2014. aasta järeldusi Iraagi kohta,

– võttes arvesse nõukogu 8. mai 2003. aasta otsust 2003/335/JSK genotsiidi, inimsusevastaste kuritegude ja sõjakuritegude uurimise ning nende eest vastutuselevõtmise kohta[11],

– võttes arvesse ELi suuniseid usu- ja veendumusvabaduse edendamise ja kaitsmise kohta; ELi suuniseid rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks; ELi suuniseid,

---

[1] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0011.
[2] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0027.
[3] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0066.
[4] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0040.
[5] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0071.
[6] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0076.
[7] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0079.
[8] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0178.
[9] Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0179.
[10] Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0180.
[11] ELT L 118, 14.5.2003, lk 12.

mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust kõikide naiste diskrimineerimise vormide vastu; suuniseid kolmandatele riikidele suunatud Euroopa Liidu poliitika kohta seoses piinamise ning muu julma, ebainimliku ja inimväärikust alandava kohtlemise või karistamisega; ELi suuniseid laste ja relvakonfliktide kohta; ELi suuniseid laste õiguste edendamise ja kaitse kohta; ja ELi inimõigustealaseid suuniseid sõnavabaduse kohta internetis ja mujal; ELi suuniseid lesbide, geide, biseksuaalide, trans- ja intersooliste (LGBTI) inimeste kõikide inimõiguste edendamiseks ja kaitsmiseks,

– võttes arvesse komisjoni asepresidendi ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avaldusi Iraagi ja Süüria kohta,

– võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 27. jaanuaril 2016 vastu võetud resolutsiooni 2091 (2016) välisvõitlejate kohta Süürias ja Iraagis,

– võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Navi Pillay 25. augusti 2014. aasta avaldust Iraagi tsiviilelanike „kohutavat ulatusliku ja süstemaatilise tagakiusamise kohta“,

– võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu hiljutisi resolutsioone Iraagi ja Süüria kohta, eelkõige resolutsiooni 2249 (2015), milles mõistetakse hukka ISISe hiljutised terrorirünnakud, ning resolutsiooni 2254 (2015), millega kinnitatakse Süüria rahuprotsessi tegevuskava ja määratakse kindlaks kõneluste ajakava,

– võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu 3. septembri 2014. aasta resolutsiooni S-22/1 inimõiguste olukorra kohta Iraagis nn Iraagi ja Levandi Islamiriigi ning sellega seotud rühmituste toime pandud kuritarvituste valguses,

– võttes arvesse 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni,

– võttes arvesse 1981. aasta ÜRO deklaratsiooni igasuguse usul ja veendumustel põhineva sallimatuse ja diskrimineerimise kaotamise kohta,

– võttes arvesse ÜRO 1984. aasta piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni,

– võttes arvesse ÜRO 1948. aasta genotsiidi vältimise ja genotsiidi eest karistamise konventsiooni,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, eriti selle artikleid 5–8,

– võttes arvesse genotsiidi vältimise ÜRO erinõuniku ameti (Office of the UN Special Adviser on the Prevention on Genocide – OSAPG) analüüsiraamistikku,

– võttes arvesse ÜRO peasekretäri genotsiidi vältimise erinõuniku ja kaitsmise kohustuse erinõuniku 12. augusti 2014. aasta avaldust olukorra kohta Iraagis,

– võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo 27. märtsi 2015. aasta aruannet inimõiguste olukorra kohta Iraagis seoses nn Iraagi ja Levandi Islamiriigi ning sellega seotud rühmituste õigusrikkumistega, eelkõige selle punkti 16 „ISILi toime pandud rikkumised. Rünnakud usu- ja etniliste rühmituste vastu“,

– võttes arvesse ÜRO peasekretäri genotsiidi vältimise erinõuniku ja kaitsmise kohustuse erinõuniku 13. oktoobril 2015 tehtud avaldust usulistel põhjustel vägivalla õhutamise eskaleerumise kohta Süürias,

– võttes arvesse Süüria Araabia Vabariigi küsimustega tegeleva sõltumatu rahvusvahelise uurimiskomisjoni 13. augustil 2015. aastal ÜRO Inimõiguste Nõukogus esitletud aruannet, eriti selle punkte 165–173,

– võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõikeid 2 ja 4,

A. arvestades, et nagu on tunnistatud ka ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 2249 (2015), kujutab nn ISISe/Daeshi vägivaldne äärmuslik ideoloogia, selle terrorirünnakud, jätkuvad jõhkrad, süstemaatilised ja ulatuslikud tsiviilisikute vastu suunatud rünnakud, inimõiguste rikkumised ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised, sealhulgas usulistel või etnilistel alustel toime pandavad rikkumised, samuti kultuuripärandi hävitamine ja kultuuriväärtustega kauplemine ülemaailmset ja enneolematut ohtu rahvusvahelisele rahule ja julgeolekule;

B. arvestades, et nn ISIS/Daesh on rünnanud usu- ja etnilisi vähemusi, nt kristlasi (kaldea/süüria/assüüria/melkite/armeenia kogukond), jeziidi, türkmeeni, šabaki, kakai, saaba ehk manda, kurdi ning šiiidi kogukondi, kuid ka paljusid araablasi ja sunniidi moslemeid; arvestades, et neid on surmatud, tapetud, pekstud, röövitud ja piinatud ning nad on olnud väljapressimise ohvriteks; arvestades, et neid on orjastatud (eelkõige naisi ja tütarlapsi, kelle vastu on toime pandud ka muid seksuaalvägivalla tegusid) ja neid on sunnitud teise usku pöörduma ning nad on langenud sundabielude ja inimkaubanduse ohvriteks; arvestades, et ka lapsi on sunniviisiliselt võitlejateks värvatud; arvestades, et rüüstatud on mošeesid, mälestusmärke, pühamuid, kirikuid ja muid palvekohti, haudasid ja surnuaedu;

C. arvestades, et genotsiid, inimsusvastased kuriteod ja sõjakuriteod, ükskõik kus ja mis ajal need toime pannakse, ei tohi jääda karistamata, ning arvestades, et neid kuritegusid tuleb tulemuslikult uurida, võttes meetmeid riigi tasandil, tõhustades rahvusvahelist koostööd ning kasutades Rahvusvahelist Kriminaalkohut ja rahvusvahelist kriminaalõigust;

D. arvestades, et genotsiid, inimsusvastased kuriteod ja sõjakuriteod teevad muret kõikidele ELi liikmesriikidele, kes on otsustanud teha koostööd niisuguste kuritegude ärahoidmiseks ja nende toimepanijate karistamatuse kaotamiseks kooskõlas nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühise seisukohaga 2003/444/ÜVJP;

E. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 2249 (2015) antakse vastava võimekusega ÜRO liikmesriikidele volitused võtta kooskõlas rahvusvahelise õigusega, eelkõige ÜRO põhikirja ja rahvusvahelise inimõigustealase, pagulas- ja humanitaarõigusega, kõiki vajalikke meetmeid nn ISISe/Daeshi kontrolli all oleval territooriumil Süürias ja Iraagis, ning oluliselt suurendada ja koordineerida oma jõupingutusi terrorirünnakute ennetamiseks ja tõrjumiseks;

F. arvestades, et 1948. aasta genotsiidi vältimise ja genotsiidi eest karistamise konventsiooni II artikli kohaselt hõlmab genotsiidi rahvusvaheline õiguslik määratlus „iga allpool

loetletud tegu, mis on toime pandud kavatsusega hävitada osaliselt või täielikult rahvuslikke, etnilisi, rassilisi või usulisi üksusi, nagu: (a) üksuse liikmete tapmine; (b) üksuse liikmetele tõsiste kehaliste vigastuste või vaimsete hälvete tekitamine; (c) üksusele tahtlikult selliste elutingimuste pealesurumine, mis põhjustab üksuse täielikku või osalist hävimist; (d) abinõude rakendamine üksusesisese sündimuse takistamiseks; (e) laste sunniviisiline ümberpaigutamine ühest üksusest teise“; arvestades, et kõnealuse konventsiooni III artikli kohaselt loetakse karistatavaks mitte üksnes genotsiid ise, vaid ka vandenõu genotsiidi toimepanemiseks, genotsiidi toimepaneku otsene ja avalik õhutamine ning kaasosalus genotsiidis;

G. arvestades, et 2014. aastast saadik tapetud jeziidide arvu hinnatakse 5000-le ning paljusid jeziide on piinatud või sunnitud islami usku pöörduma; arvestades, et vähemalt 2000 jeziidi naist on orjaks tehtud ning neist on saanud sundabielu ja inimkaubanduse ohvrid; arvestades, et vägistatud on ka kõigest kuueaastasi tüdrukuid ja jeziidi lapsi on vägisi võetud nn ISISe/Daeshi sõduriteks; arvestades, et on selgeid tõendeid nn ISISe/Daeshi poolt röövitud jeziidide massihaudade kohta;

H. arvestades, et 2014. aasta 6. augusti ööl põgenes nn ISISe/Daeshi poolt Mosulile, Qaraqoshile ja teistele Niineve tasandiku asulatele korraldatud pealetungi eest rohkem kui 150 000 kristlast, kellelt rööviti kogu nende vara, ning arvestades, et need kristlased on praeguseni põgenikud ja elavad ebakindlates tingimustes Põhja-Iraagis; arvestades, et nn ISIS/Daesh püüdis kinni need, kes ei saanud Mosulist ja Niineve tasandikult põgeneda, ning arvestades, et mittemoslemitest naised ja lapsed orjastati, osa neist müüdi maha ja osa tapeti julmalt, mida nende kuritegude toimepanijad ise filmisid;

I. arvestades, et 2015. aasta veebruaris võttis nn ISIS/Daesh pärast mitme põllumajanduskogukonna rüüstamist Khaburi jõe lõunakaldal Süüria kirdeosas asuvas Hassakehi provintsis pantvangi rohkem kui 220 assüüria kristlast, ning arvestades, et praeguseni on vabastatud vaid mõni neist, ülejäänute saatus on aga seniajani teadmata;

J. arvestades, et mitu ÜRO organit, sealhulgas ÜRO peasekretäri genotsiidi vältimise erinõunik, ÜRO peasekretäri kaitsmise kohustuse erinõunik ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo on oma aruannetes märkinud, et nn ISISe/Daeshi toimepandud teod võib lugeda sõjakuritegudeks, inimsusvastasteks kuritegudeks ja genotsiidiks;

K. arvestades, et sõltumatu rahvusvaheline uurimiskomisjon on dokumentaalselt tõendanud ja teada andnud, et etniliste ja usuvähemuste esindajaid, kes nn ISISe/Daeshi ning teiste terrorirühmituste, sõjaliste rühmituste ja valitsusväliste relvarühmituste *de facto* kontrolli all olevatel aladel nendele rühmitustele vastupanu avaldavad, jälitatakse jätkuvalt;

L. arvestades, et juhul, kui konkreetne riik (või valitsusväline jõud) ei suuda ilmselgelt kaitsta oma elanikkonda või on tegelikult sedalaadi kuritegude toimepanija, on rahvusvaheline üldsus kohustatud kaitsmise kohustuse põhimõtete kohaselt ja vastavalt ÜRO põhikirjale võtma kollektiivseid meetmeid elanikkonna kaitseks;

M. arvestades, et rahvusvahelise õiguse järgi on igal inimesel õigus elada oma südametunnistuse järgi ning vabalt valida ja muuta usulisi ja mitteusulisi veendumusi; arvestades, et poliitilistel ja usujuhtidel on kohustus võidelda kõigil tasanditel äärmusluse

vastu ning edendada üksikisikute ja usurühmade vahel vastastikust lugupidamist;

1. mõistab taas kord karmilt hukka nn ISISe/Daeshi ja selle rühmituse toime pandud rängad inimõiguste rikkumised, mis on käsitatavad inimsusvastaste kuritegude ja sõjakuritegudena Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi tähenduses, ning rõhutab, et tuleks astuda samme, et ÜRO Julgeolekunõukogu need teod genotsiidiks tunnistaks; on väga mures, et nimetatud terrorirühmitus on asunud kavakindlalt ründama kristlaste (kaldealased/süürlased/assüürlased, melkiidid, armeenlased), jeziidide, türkmeenide, šiiitide, šabakkide, saabalaste, kakaide ja sunniitide kogukondi, kes ei nõustu tema islamitõlgendusega, kusjuures need rünnakud on osa tegevusest, millega nn ISIS/Daesh püüab oma kontrolli all olevates piirkondades hävitada kõik usu- ja etnilised vähemused;

2. on seisukohal, et selline tagakiusamine, julmused ja rahvusvahelised kuriteod kujutavad endast sõjakuritegusid ja inimsusevastaseid kuritegusid; rõhutab, et nn ISIS/Daesh teostab genotsiidi kristlaste ja jeziidide ning teiste usu- ja etniliste vähemuste vastu, kes ei nõustu ISISe/Daeshi islamitõlgendusega, ning seetõttu on vaja rakendada meetmeid vastavalt ÜRO 1948. aasta genotsiidi vältimise ja genotsiidi eest karistamise konventsioonile; rõhutab, et need, kes etnilistel või usulistel põhjustel tahtlikult sepitsevad, kavandavad, õhutavad, panevad toime või püüavad toime panna julmusi, on nendes kaasosalised või toetavad neid, tuleb rahvusvahelise õiguse rikkumiste – eelkõige sõjakuritegude, inimsusevastaste kuritegude ja genotsiidi eest kohtu alla anda ja vastutusele võtta;

3. nõuab, et kõik 9. detsembril 1948 Pariisis allkirjastatud ÜRO genotsiidi vältimise ja genotsiidi eest karistamise konventsiooni ning teiste asjaomaste rahvusvaheliste kokkulepete osalisriigid, eelkõige ELi liikmesriigid, hoiaksid oma territooriumil ära sõjakuriteod, inimsusvastased kuriteod ja genotsiidi; nõuab, et Süüria ja Iraak aktsepteeriksid Rahvusvahelise Kriminaalkohtu jurisdiktsiooni;

4. kutsub ÜRO Julgeolekunõukogu liikmeid üles toetama julgeolekunõukogu esildist Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule, et see kohus uuriks rikkumisi, mida nn ISIS/Daesh paneb Iraagis ja Süürias toime kristlaste, jeziidide ning teiste usu- ja etniliste vähemuste vastu;

5. nõuab, et kõik ÜRO 1948. aasta genotsiidi vältimise ja genotsiidi eest karistamise konventsiooni ning sõjakuritegude, inimsusvastaste kuritegude ja genotsiidi vältimiseks ja nende eest karistamiseks sõlmitud muude rahvusvaheliste kokkulepete osalisriigid ja eelkõige riikide pädevad asutused – ja kodanikud –, kes ükskõik mil viisil toetavad või rahastavad niisuguseid kuritegusid või teevad nende kasuks koostööd või on nendes kaasosalised, täidaksid täies ulatuses sellest konventsioonist ja muudest rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevaid õiguslikke kohustusi;

6. nõuab, et nende riikide pädevad asutused, kes ükskõik mil viisil otseselt või kaudselt toetavad või rahastavad selliseid sõjakuritegusid, inimsusvastaseid kuritegusid ja genotsiidi või teevad nende kasuks koostööd või on nendes kaasosalised, täidaksid täielikult oma rahvusvahelisest õigusest tulenevaid õiguslikke kohustusi ning lõpetaksid vastuvõetamatu käitumise, mis tekitab tohutut kahju Iraagi ja Süüria ühiskonnale ning destabiliseerib tugevasti nende naaberriike ja rahvusvahelist rahu ja julgeolekut;

7. tuletab meelde, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 2253 pandi ÜRO liikmesriikidele õiguslik kohustus keelata igasugune abi nn ISISele/Daeshile ja muudele terroriorganisatsioonidele, eelkõige relvadega varustamine ja rahaline abi, kaasa arvatud ebaseaduslik naftakaubandus, ning nõuab, et riigid kuulutaksid sellise abi osutamise oma õigusaktidega kuritegelikuks; tuletab meelde, et nimetatud kohustuste rikkumine teatavate ÜRO liikmesriikide poolt kujutab endast rahvusvahelise õiguse rikkumist, mis paneb ülejäänud liikmesriikidele õigusliku kohustuse tagada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni rakendamine ning anda rikkumise eest vastutavad isikud ja üksused kohtu alla;

8. mõistab resoluutselt hukka usu- ja kultuurimälestiste ja -objektide hävitamise nn ISISe/Daeshi poolt, kuna tegemist on rünnakuga kõigi Süüria ja Iraagi elanike ning kogu inimkonna kultuuripärandi vastu; kutsub kõiki riike üles tõhustama kriminaaluurimisi ja õigusalast koostööd, et tuvastada kõik rühmitused, kes tegelevad ebaseadusliku kultuuriväärtustega kauplemisega ning kahjustavad ja hävitavad Süürias, Iraagis ning kogu Lähis-Idas ja Põhja-Aafrikas kultuuripärandit, mis kuulub kogu inimkonnale;

9. nõuab, et kõik riigid, kes kokku moodustavad rahvusvahelise üldsuse, kaasa arvatud ELi liikmesriigid, võitleksid aktiivselt radikaliseerumise vastu ning parandaksid oma õigus- ja kohtusüsteeme, et nende kodanikud ei saaks oma riigist välja sõita ja nn ISISe/Daeshiga ühineda ning osaleda inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõigus rikkumistes, ning et riigid tagaksid, et kodanikud, kes seda siiski teevad, võetaks võimalikult kiiresti kriminaalvastutusele, seda ka veebis tehtud kihutustöö ja kuritegude toetamise eest;

10. nõuab, et EL looks usu- ja veendumusvabaduse küsimuste alalise eriesindaja ameti;

11. tunnustab ja toetab kõigi Iraagis ja Süürias elavate etniliste ja usuvähemuste ja teiste rühmade vääramatut õigust elada väärikalt, võrdõiguslikult ja turvaliselt oma ajaloolisel ja traditsioonilisel kodumaal ning järgida oma usukombeid ja veendumusi täiesti vabalt, ilma igasuguse sunni, vägivalla või diskrimineerimiseta, ning nõuab kõikidelt niisuguse õiguse austamist; on veendunud, et kristlaste, jeziidide ja teiste selle piirkonna kogukondade kannatuste lõpetamiseks ja massilise väljarändamise peatamiseks on tingimata vajalik piirkonna poliitiliste ja usujuhtide selge ja ühemõtteline seisukohavõtt, milles toetataks nende kogukondade jätkuvat kohalolekut ning kogukondade liikmete täielikke ja võrdseid õigusi oma koduriigi kodanikena;

12. palub rahvusvahelisel üldsusel ja selle liikmesriikidel, sealhulgas ELil ja selle liikmesriikidel tagada vajalikud julgeolekutingimused ja väljavaated kõigile oma kodumaalt lahkuma või põgenema sunnitud inimestele, et nad saaksid võimalikult kiiresti kasutada oma õigust pöörduda tagasi kodumaale, säilitada oma kodu, maa, kinnis- ja vallasvara, oma kirikud ning usulised ja kultuurilised paigad ning et nad saaksid väärikalt elada ja kindlalt tulevikku vaadata;

13. tunnistab, et usuvähemuste ja etniliste rühmade jätkuv tagakiusamine Lähis-Idas soodustab inimeste massilist rännet ja riikidesisest ümberasumist;

14. rõhutab, kui oluline on, et rahvusvaheline üldsus kindlustaks kooskõlas rahvusvahelise õigusega kaitse ja abi, sealhulgas sõjalise kaitse ja abi kõigile, näiteks etnilistele ja

usuvähemustele, keda nn ISIS/Daesh ja muud terroriorganisatsioonid Lähis-Idas ründavad, ja kindlustaks neile inimestele osaluse tulevastes püsivates poliitilistes lahendustes; kutsub kõiki konfliktiosalisi üles austama üldisi inimõigusi ning hõlbustama humanitaarabi ja toetuse andmist kõikide võimalike kanalite kaudu; nõuab humanitaarkoridoride loomist; on seisukohal, et probleemi, kuidas Süüria ja Iraagi konfliktipiirkondadest põgenenud miljonitele inimestele ajutist kaitset pakkuda, võiks aidata lahendada ÜRO mandaadiga üksuste kaitse all olevate turva-alade loomine;

15. kinnitab veel kord täielikku ja aktiivset toetust rahvusvahelistele diplomaatilistele jõupingutustele ja tööle, mida ÜRO erisaadik Staffan de Mistura teeb selleks, et käivitada lähiajal Genfis kõigi Süüria konflikti osaliste vahelised rahuläbirääkimised, milles osaleksid kõik asjaomased globaalsed ja piirkondlikud jõud, ning toetab ka erisaadiku ettepanekuid kohalike relvarahukokkulepete kohta; nõuab, et EL ja rahvusvaheline üldsus avaldaksid survet kõikidele doonorriikidele, et nad täidaksid oma lubadusi ja kohustuksid täiel määral andma vastuvõtvatele riikidele rahalist toetust, pidades eriti silmas 4. veebruaril 2016 Londonis toimuvat Süüria doonorriikide konverentsi;

16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Euroopa Liidu inimõiguste eriesindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Süüria valitsusele ja parlamendile, Iraagi valitsusele ja esindajatekogule, Kurdistani piirkondlikule omavalitsusele, Islami Koostöö Organisatsiooni (OIC) institutsioonidele, Pärsia lahe Araabia riikide koostöönõukogule (Pärsia lahe koostöönõukogu – GCC), ÜRO peasekretärile, ÜRO Peaassambleele, ÜRO Julgeolekunõukogule ja ÜRO Inimõiguste Nõukogule.